

[A. C. Normann.]

de arbejdere, der ligger i den lønklasse, som herhjemme svarer til 12 000 kr. — på det tidspunkt var det nogenlunde pristalsfamiliens indtægtsniveau — aktier. Derovre er systemet ganske anderledes godt udbygget og en ting, som også bidrager til at solidarisere de to parter i en fælles interesse.

Vedrørende handelsmarkedsspørgsmålet beklagede det ærede medlem hr. Erik Eriksen sig over, at der blev tillagt oppositionen motiver, den ikke havde. Hvis det er rigtigt, synes jeg, det er beklageligt og en ting, som regeringspartierne bør afholde sig fra, men mon de dog ikke i dette tilfælde bør være fritaget for denne anklage? Det har oprigtigt talt ikke været let at se, hvilke saglige motiver venstre skulle have til at gå så stærkt ind for fællesmarkedet, som det har gjort, endnu længe før virkningen af et sådant skridt kunne overskues — og er det i samme øjeblik rimeligt, at venstres formand siger til regeringen, at den udskyder en ubehagelig afgørelse, og antyder, at det gør den, fordi det er det letteste? Jeg synes, vi skulle have at vide, om det ærede medlem mener, at regeringen skulle have taget stilling tidligere, eller han ikke mener det. I det sidste tilfælde bør beskyldningerne mod regeringen for forsømmelser på dette område, for at gøre det letteste o. s. v., høre op.

Nu har det konservative folkepartis formand indtaget en fair holdning i det spørgsmål, og venstres formand har udtalt, at det bør løses i enighed. Jeg har forstået, at det er det ærede medlems opfattelse. Hvis det er tilfældet, kan vi så ikke stoppe denne mistænkeliggørelse af hverandre, så meget mere som de efterretninger, der nu sidst er nået os fra OEEC, kunne tyde på, at det tidspunkt, da den endelige beslutning kan tages, eventuelt kan fremskyndes; der har i alt fald været nogle optimistiske toner i de efterretninger, vi har fået i aftes og i morges.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller kan ikke slippe ud af den tvangstanke, at det radikale venstres store forhåbning er en opløsning af samarbejdet mellem venstre og de konservative — sådan udtalte det ærede medlem det i sin indledningstale i går.

Det er noget, man meget ofte hører fra konservativ side. Nu forstår man jo bedst sine modstandere, hvis man forsøger at sætte sig i deres sted. Hvis det ærede medlem gjorde det, ville han hurtigt indse, at det radikale venstre i alt fald ikke kan have nogen synderlig partipolitisk interesse i, at de to partier skilles. Det er en given ting, at forholdet er lige omvendt. Den omstændighed, at venstre står de konservative så nær, ja, at de to partier endda er homogene, efter hvad venstres tidligere forsyningsminister, det ærede medlem hr. Axel Kristensen, siger, det tror jeg ikke er noget, der er egnet til at vække tillid i venstres venstrefløj. Mange af venstres liberalister fra gammel tid er utrygge ved partiets afhængighed af de konservative, som de ikke ser på som et liberalt parti, og som de på mange måder ikke har interesser sammen med, og det er netop de vælgere, der udgør berøringsfladen mellem venstre og det radikale venstre. Derfor har jeg aldrig kunnet se visdommen i påstanden om det radikale venstres store partipolitiske interesse i, at de to partier skilles.

Hvad det mere aktuelle angår, er det for os glædeligt, at de konservative også nu, teoretisk i alt fald, vil være med til at spare på militærudgifterne; men det ærede medlem hr. Aksel Møller føjer betænksomt til — det er hans sædvane — at besparelserne forudsætter, at militærordningen bliver således, at den derefter kan klare de opgaver, der i henhold til verdenssituationen må stilles til forsvaret. Så har man solidariseret sig på en måde, som lyder rimelig endda i mine ører. Den sidste besparelse på 60 mill. kr., som vi opnåede, kunne imidlertid efter de konservatives mening ikke svare til dette krav; den var bestemt af vor økonomiske situation, og det kunne derfor have undret en og anden, at de konservative ikke har foreslået militærbudgettet forhøjet igen. Det har partiet dog ikke gjort, hvad det ikke skal høre ilde for; men det kedelige er, når vi taler om det på den måde, som det ærede medlem hr. Aksel Møller gør, at vi mangler et bedømmelsesgrundlag, en målestok for, hvor meget vi kan spare, uden at det går ud over den effektivitet, det konservative folkeparti ønsker. Og så for øvrigt: hvilken grad af